

[Anne Grete Holmsgård]

totalt tager fejl, og dermed sørger for, at hele vores medlemsmasse får et godt og sagligt grundlag for at videreføre debatten.

Selvfølgelig er vi godt klar over, at det burde være en offentlig opgave at sikre, at der kommer fiskeyngel ud, at fiskene trækker op i åerne, at de ikke er alt for sårede osv., når de kommer op igennem åerne, og vi synes også, det ville være det bedste, hvis det offentlige ville lægge nogle penge ud og sørge for, at denne fiskeyngel virkelig var der. Det ville desværre ikke rigtig lykkes – faktisk blev det fjernet helt fra finansloven sidste år – og så er det, pragmatikerne siger: ja men der er da ikke meget ved at være hverken sportsfisker eller fritidsfisker, hvis der ikke er nogen fisk.

Det andet, vi siger, er: o.k., man kan selvfølgelig argumentere for, at det er rimeligt, at det skal være helt gratis at fiske, hvorimod det koster penge at gå i biografen, at gå til fodboldkamp, at gå i teater osv., så måske holder det ikke alligevel.

Det eneste argument, vi så rigtig kunne finde på, er, at man i virkeligheden bør præmiere folk, der orker at stå dag ud og dag ind for ikke at fange noget.

Til trods for dette, som jo er lige ved at lande på, at vi ikke går ind for fisketegn, er vi altså alligevel landet på, at vi godt kan acceptere disse fisketegn.

Endelig den helt alvorlige del, som jeg har 1 minut til. Vi synes, det bør sikres, at disse penge ikke går i statskassens lommer, for så ved vi jo godt, hvad der sker med dem. Derfor vil vi foreslå, at det i hvert tilfælde gøres helt klart, at det går til fiskeorganisationerne, og så kan vi diskutere, hvor mange af dem der skal have disse midler. Man kunne f.eks. forestille sig, at man indbetalte direkte. Det ville være en administrativ lettelse, og det går vi stærkt ind for.

Det andet, vi gerne vil have sikret, er, at disse penge nu ikke bliver brugt til alle mulige opgaver, som de dér væmmelige forurenere skulle sørge for, nemlig alt det, der betyder, at Ringkøbing Fjord er pluddergrøn, og at der kommer okker ud, som sætter sig på fiskenes gæller osv. Det må de ikke bruges til.

Vi synes også, det ville være rimeligt, at man havde mulighed for dagkort, for der findes faktisk en stor del af befolkningen, som gerne vil prøve dette, men som ikke er

helt sikker på, at de måske også gider gøre det to, tre, fire, fem gange om året. Så hvis de ikke skal blive fuldstændig kværnet i denne mekanisme, må man have dagkort, og det kunne bidrage til at opretholde den lille købmand, som kunne sælge dem, og ligesom han får lidt ud af at få pant tilbage for flaskerne, kunne den lille købmand, han eller hun – undskyld – jo også få lidt tilbage, når han eller hun solgte fiskekort.

Så kan jeg desværre ikke nå mere, men jeg er sikker på, at denne sag vil gennemgå en meget, meget, meget seriøs udvalgsbehandling, hvor vi naturligvis også vil deltage med mindst ét medlem, muligvis af henholdsvis pro et contra-typen hver anden gang.

Poulsgaard (FP):

Ja, det er en vigtig lovgivning. Det ses af, at det er lykkedes at få Danmarks Radio til at slutte optagelserne til den ugentlige politiske udsendelse. Det, fru Anne Grete Holmsgård sagde, genkender jeg fra min egen gruppe – forrige gruppe, ikke nu, hvor vi er sådan en lille fornuftig gruppe, men dengang vi var en stor gruppe. Jeg har læst debatten fra sidst, vi diskuterede fisketegn, og da var vi delt næsten midt over.

Denne gang er der ingen slinger i valsen. Vi vender os imod, at der skal være en ny afgift på fiskeriet. Vi går med andre ord imod fisketegn.

Lenger (VS):

Jeg skal oplyse, at vi er to medlemmer af VS' gruppe, nemlig hr. Tinning og jeg, der ikke kan anbefale beslutningsforslaget. Generelt er det helt umuligt at håndhæve: med 100 kr. pr. fisketegn og et provenu på 25 mill. kr., som der står i forslaget, skulle der altså udstedes 250.000 fisketegn pr. år. Det er naturligvis helt umuligt at føre kontrol med, om folk nu har en girokvittering med, ikke mindst i betragtning af, at det faktisk er et temmelig stort område, som fiskerne kan sprede sig ud over, og at man også bare kan bevæge sig ud i en båd, hvortil kommer, at private lodsejere ikke behøver at tage hensyn til fisketegn, når de fisker fra privat område – helt bortset fra, at vi selvfølgelig også er uvillige til at være med til at afsætte de fornødne ressourcer til den slags kontrol, når vi ikke engang kan få afsat de fornødne kon-